

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 65

CLEVELAND, O., WEDNESDAY MORNING, MARCH 19, 1941

LETO XLIV. — VOL. XCLIV

150 delavcev v železniški nezgodi

Včeraj zjutraj je tovorni vlak Erie železnice udaril blizu Ravenna v lokalni delavski vlak, pri čemer je dobilo več ali manj težke poškodbe od 150 do 175 delavcev; 60 so jih odpeljali v bolnišnice. Zadet vlak je vozil 600 delavcev na delo v vladno munišsko tovarno pri Ravenni. Delavci so nabrali v Youngstownu, Nilesu in Warrenu, kot to dela vsako jutro.

Ta vlak je ravno vozil iz glavnice proge na stransko, ki pelje do tovarne, ko je pridrvel tovorni vlak, obstoječ iz 60 voz, in z vso močjo udaril v vlak, natrpan z delavci. Udar je prevrnil tri voze z delavci, a lokomotiva in dva voza od tovornega vlaka je skokoma rad s sunka s tira.

Ranjene delavce, z zlomljenimi nogami in zmečkanimi udi, so takoj odpeljali v bližnje bolnišnice. Nekatere so samo obeževali in jih poslali domov, s težjimi poškodbami so morali ostati pa v bolnišnicah. Odbor, sestojec iz armadnih častnikov, ohijske industrijske komisije in železniške družbe, je začel s preiskavo.

Vezi med Rusijo in Nemčijo postajajo vedno bolj rahle; Rusija podpihuje Turčijo

Washington, D. C. — Uradni Washington je dobil vesti, ki dosegajo, da se prijateljstvo med Rusijo in Nemčijo vidno ohlaja. Če je napetost resna, se še ne ve. Nemčija je vidno užaljena radi Hitlerjevega pohoda na Balkan, pa ker se Bolgarija ni ustavila v invaziji.

Rusija je vznemirjena, ker se Hitler ni posvetoval z Moskvo pri invaziji na Balkan in ker Stalinu obljubil nobenega plečarstva, če ga kaj bo na Balkanu.

Diplomatski krogi tukaj so prepričani, da je Moskva želela, da se Bolgarija borila proti invaziji, toda si ni upala ji to javno svetovati. Šele potem, ko se

Nov grob
V ponedeljek ob 11:30 ponoči je preminila Mrs. Ana Krašec, žena Mikliča, po domače Rihle. Starost 62 let. Bila je iz Malega Mlačca, pri Grosupljem, odkoder je prišla sem pred 36 leti. Tudi zapuščala žalujočega soproga, hčer Mary, poročeno Pavla, sinove: Paul, Jack, Edward in Frank, sestro Mary Louise, v Pueblo, Colo. pa hčer Jojo in Martina, v stari hiši na Kraševem. Bila je članica društva Carniola Hive, št. 122, Maccabees, društva Srca Matije (stare), podružnice št. 122 in Oltarnega društva Matije Vnebovzete. Pogreb se bo vršil v soboto zjutraj ob 8:30 iz hiše žalosti, 1533 172. St. v cerkev Matije Vnebovzete in potem na pokopališče. Naj ji bo lahka ameriška zemlja, preostali naše so-

O pokojni Pavli Lekše
Po dolgi bolezni je umrla na svojem domu, 6606 Schaefer Ave. dobro poznana Pavlina Lekše, rojena Berjak, stara 59 let. Doma je bila iz Žužemberka, odkoder je prišla v Cleveland pred 40 leti. Njen soproig je umrl 6. novembra lanskega leta. Tukaj zapuščala tri hčere: Pavlino Dobevec, Ano Poklarič in Margaret Boldin ter sina Louisa, v starem kraju pa brata Janeza in Franceta, slednji je trgovec v Kranju, in eno sestro. Bila je članica društva sv. Ane, št. 4 SDZ, društva sv. Neže, št. 139 C. K. of O., in podružnice št. 25 SZZ. Pogreb se bo vršil v soboto zjutraj ob devetih v cerkev sv. Vida iz poglobnega zavoda Frank Zakrajšek, 6016 St. Clair Ave. in na Kalvarijo. Naj počiva v miru, preostali izrekamo našo iskreno sožalje.

Samo 314 registriranih v Euclidu za delo, 76 v CCC
Zadnji petek in soboto so v mestni hiši v Euclidu registrirali vse one, ki so brez dela, ki delajo pri WPA ali v CCC taborišču. Za delo se jih je registriralo pa samo 314 in 76 pri CCC. Za te se bo skušalo v euclidski industriji dobiti delo po zmognosti vsakega posameznika. Od 314 registriranih je bilo 126 žensk. Župan je povedal pri seji mestne zbornice, da ima mesto zdaj samo 11 slučajev relifa, lansko leto ob tem času pa 156.

Pogreb Dore Matosevac
V četrtek zjutraj ob devetih se bo vršil pogreb za pokojno Doro Matosevac v cerkev sv. Pavla na 40. St. in potem na Kalvarijo.

Kdo je našel?
Včeraj je bila izgubljena delavka, v kateri so bile živilske kupone. Izgubljena karta in kupone so našli na 64. St. ali na St. Clair Ave. Kdor je našel, je prošel, da izroči v našem uradu, kamor bo prišel lastnik iskat.

V bolnišnico
Nevarno je zbolela Mrs. Jenkinson, 8011 Marble Ave. in se v Mestni bolnišnici na 40. St. prijavila. Zdravniki so dovoljeni in pravkar so jo izpustili, če jo kdo obišče.

Angleške ženske in moški so poklicani na delo

London. — Ernest Bevin, delavski minister, je naznanil program, po katerem se bo mobiliziralo moško in žensko delovno silo po vsej Angliji in se jo upreglo v vojno industrijo. Kakor so gotovi letniki klicani pod orožje, tako bodo klicani gotovi letniki in ladjedelnice, v municijske in druge tovarne, strokovno naborništvo in navadni delavci. Vsak bo dobil delo, kakor ga je zmožen opravljati.

Ta program se bo tical moških od 41 do 45 leta, ki še niso zaposleni pri vojni produkciji, ali pa če so že, da se jih premesti tje, kjer so bolj potrebni. Ta program se bo tical tudi žensk v starosti 20 in 21 let, ki bodo poklicane v vojno industrijo. Na 5. aprila se morajo registrirati za delo vsi moški, stari 41 in 42 let. Pozneje se bo poklicalo še druge do 45 leta. Na 19. aprila se bodo morale registrirati za delo vse ženske, stare 20 let. Kmalu zatem pa bo sledila registracija onih, ki so stare 21 let.

Rooseveltov poslanec se je vrnil domov

New York. — Polkovnik Donovan, katerega je bil poslat Roosevelt v Evropo, da prouči tamkajšnji položaj, se je vrnil v Ameriko. Polkovnik zatrjuje, da je prinesel dovolj važnih faktov, ki bodo velike vrednosti za obrambo Zed. držav.

Polkovnik, ki je bil v vsej južni Evropi, v Afriki, na Balkanu in Turčiji, je prepotoval 25.000 milj, po vodi, po suhem in v zraku. Obiskal je prestolice raznih držav, kjer je govoril z vladnimi predstavniki.

Končana stavka

Delavci pri Sterling Brass Co., 9600 Elizabeth Ave. so prenehali s stavko in odidejo danes zopet na delo. Glede spora pri mezdah se bo obravnavalo pozneje.

Obiski niso dovoljeni
Začasno so ustavljeni vsi obiski Frank Krallu, ki se nahaja na 18126 Euclid Ave.

Češi so vneto na delu za svojo svobodo

Carigrad, 15. marca. — Iz čeških virov se zatrjuje, da je češki narod denas ob drugi obletnici okupacije dežele po nemški armadi kljub vsemu preganjanju od strani nemške tajne policije še vedno vneto na delu, da se reši nemškega jarma. Vsak mesec zbeži iz dežele po skrivnih potih veliko število Čehov, da se pridružijo demokraciji, ki si prizadevajo streti lotov, mehanikov, kemistov in podobnih izvežanih oseb zbeži iz dežele. Nek častnik je prinesel s seboj celo svojo sabljo in se javil v službo.

Za drugo obletnico okupacije je bilo izdano narodu naročilo, naj bojkotira vse javne prireditve, kavarne in restavracije. To bo pokazalo Nemcem, da jih Čehi še vedno smrtno sovražijo. Dokazalo pa bo nacijem tudi, kako strašno bo osveta, kadar začne popuščati nemška premoč. Čehi imajo dolgo listo računov, radi katerih morajo obračunati z nacijo.

Zdi se, da se je Nemcem izja-

Čuvajte Jugoslavijo!

Iz Sheboygana, Wis. smo dobili sporočilo od Mrs. Marie Prislund, predsednice Slovenske ženske zveze v Ameriki, da je na 9. marca odposlala na jugoslovanskega kneza namestnika Pavla sledečo kabelsko brzojavko:

"Dvanajst tisoč članic Slovenske ženske zveze v Ameriki urgira vso odpornost namram agresorjem in njih obljubam, ohranitev narodne časti, svobode in demokracije! Čuvajte Jugoslavijo!"

Vsa čast zavezanemu ženstvu! Živela naša Slovenska ženska zveza! Živela nje voditeljica!

Grški vojniki pripovedujejo kako so Angleži skoro uničili Valono

Belgrad. — Grški invalidi, ki so bili na potu skozi Belgrad domov na Grško, pripovedujejo, da je pristanišče Valona na Jadranskem morju skoro v samih razvalinah. Ležali so v bolnišnici v Valoni, ko so prihrumeli angleški bombniki. Bomba se zadelavale poslopje za poslopjem, samo bolnišnice ni nobena zadela.

Ti grški invalidi so skoro sami mladi fantje, vsi brez nog, katere vozi domov italijanski vlak Rdečega križa. Kolikor grških vojakov bodo Italijani vrnili, toliko svojih vojakov bodo lahko vzeli iz ujetništva na Grškem.

DRAGI VOJAKI!

Ali veste, koliko velja državo vsak vojak s popolno moderno opremo? Nič manj kot \$25.000. To se računa na podlagi opreme ene divizije, ki je popolno opremljena s tanki, letali, topovi, strojnimi itd. Zdjaj pa računajte, koliko stane državo, če ima pod orožjem 4 do 5 milijonov mož.

Iskrene čestitke!

Vsem Jožetom in Jozefinam ključem k njih domu: Bog vas obrani še na mnogega leta pri najboljšem zdravju in zadovoljnosti!

TONČKA JEVIK.

Jugoslovanski in turški generalni štab se bosta sestala za bojni načrt

Vid ji peša

Elkhart, Ind. — Neka stara ženica je prinesla na davčni urad denar, da bo plačala dohodninski davek. Prinesla je Money Ordorov za \$272. Davčni uradnik ji je povedal, da se je zmotila, ker vlada zahteva od nje samo \$2.72. "Saj se mi je zdelo," je rekla ženica, "da so letos davki nekoliko visoki. Oh, te moje oči!"

Japonska se bo ravnala po uspehih v Moskvi

Tokyo. — Japonski zunanji minister Matsuoka, ki je na potu v Berlin in Rim, se bo ustavil za par dni v Moskvi na razgovor z rusko vlado. Japonska išče od Rusije zagotovilo, da bo mirovala na Daljnem vzhodu, ako gre Japonska na pomoč Nemčiji in Italiji.

Enako se bo ustavil japonski poslanik v Moskvi tudi na potu domov. Kot se doznava, bo poslanik obljubil v Rimu in Berlinu vse samo pogojno, če bo dosegel zaželjene uspehe v Moskvi.

Armadni častniki ga pijejo poceni

Washington, D. C. — Dasi postava prepoveduje prodajo opojne pijače v vojaških taboriščih in pomorskih postajališčih, pa se je zvedelo, da imajo armadni častniki kolikor hočejo finega žganja v svojih klubih. Pa ne samo, da ga lahko dobijo, ampak ga tudi kupijo veliko ceneje kot civilisti. Častniki kupijo namreč žganje naravnost od distilerij, ki ga pošljejo kot "ekspert" na vladno ozemlje, to je vojaško taborišče. In ker ni treba plačati za ekspert nobenega državnega davka, pride oficirjem žganje prav poceni. Vojaki se morajo pa zadovoljiti z 3.2 pivom, ki je edino dovoljeno točiti v taboriščih.

Generali obeh armad se bodo sestali v prihodnjih par dneh. Jugoslavija ojačuje armado na jugu. Turčija je poslala več divizij v Evropo preko Dardanel.

JUGOSLAVIJA NE BO DOVOLILA PREHOD NEMŠKI ARMADI

Bern, Švica. — Ravno v času, ko je izgledalo najbolj kritično za demokracije in zlasti pa za Grčijo, so dosegle diplomatske kroge vesti, da bosta podvzela jugoslovanski in turški generalni štab obrambene korake za slučaj, če bi nemška armada vpadla v Grčijo. V tem slučaju bi jugoslovanska armada branila dolino Vardar in Strumo pri izhodu v Grčijo, Turčija bi pa branila Tracijo.

Šef turškega generalnega štaba, Cakmak, je na podlagi teh vesti že na potu v jugoslovansko Macedonijo, najbrže v Skopje, kjer se bo sestel z jugoslovanskim vojnim ministrom Petrom Pesicem. (V slučaju vojne postane jugoslovanski vojni minister avtomatično diktator, če napove splošno mobilizacijo).

Medtem časom se pa armadi obeh dežel že pripravljata za obrambo. Jugoslovanski tretji in peti kor, ki imata oporišče v Nišu in Skoplju, sta bila v zadnjih 48 urah izdatno ojačena. Turška armada je pa poslala preko Dardanel v Evropo štiri ali pet divizij. Turčija bo postavila to armado ob levem bregu reke Marice.

V tem času, ko bi se turška armada sprijelo z nemško, bi jugoslovanska čakala pripravljena, da odreže dolino Vardar in Strumo nemški armadi in v istem času bi stopila v akcijo tudi angleška armada.

Belgrad. — Rooseveltov govor od zadnje sobote, ki ga je ponatisnilo jugoslovansko časopisje skoro dobesedno, je napravil na narod in na vladno jako radosten vtis. Grško časopisje komentira jako laskavo o spremembi politike jugoslovanske vlade, ki kaže večji odpor nemškim zahtevam rekoč, da tako zadržanje Jugoslavije, ki je največja vojaška sila na Balkanu, more doprinesiti do naglega izčiščenja položaja. Vse grško časopisje je kvotiralo govor dr. Mačka, ki je rekel: "Mi ne zahtevamo nič, zato pa tudi nič ne bomo dali!"

Iz vladnih krogov se doznava, da je Jugoslavija še vedno pripravljena podpisati z Nemčijo nenapadno pogodbo, toda pod nobenim pogojem ne bo dovolila prehoda nemški armadi preko Jugoslavije, na vlakih ali kako drugače. Premier Cvetković in zunanji minister Marković sta še vedno pripravljena odpotovati v Berlin in podpisati nenapadno pogodbo.

Nemški poslanik v Belgradu se je pritožil, ker je kapelnik nekoga orkestra venomer igral angleško bojno pesem "Tipperary" in francosko himno "Marceljezo", kar jako "žali nemška ušesa." Sliši se, da so godbenike zaprli za par ur in jih posvarili, naj ne izzivajo Nemcev.

Skozi Belgrad se je zadnji teden odpeljal vlak z bolgarskimi delavci, ki so bili na potu v Nemčijo. Bolgari so bili videti jako nezadovoljni.

Sinoči je peljal skozi Belgrad tudi vlak z italijanskimi ranjenimi iz albanske fronte.

Orjaško letalo, ki so ga gradili štiri leta, je sedaj gotovo
Santa Monica, Cal. — Največje letalo, ki so ga še zgradili, je sedaj pripravljeno za polet. To je orjaško letalo Douglas B-19, ki je zmoglo nositi največjo težo, zmoglo najdaljšega poleta in najboljšo oboroženo. Letalo tehtaja 80 ton, je visoko tri nadstropja in meri čez krila 212 čevljev.

Letalo gonijo štiri motorji, katerih vsak razvija do 8.000 konjskih sil. To letalo lahko nes 18 ton bomb, ali 125 polno opremljenih vojakov, 7.500 milj daleč, ne da bi kje pristalo, torej iz New Yorka v Evropo in nazaj, pa mu ni treba nikjer pristati za gazolin.

Štiri leta so gradili strokovnjaki to letalo v tovarni Douglas s pomočjo ekspertov ameriške armade. Letalo velja ogromno vsoto \$2.000.000. V teku enega meseca bo letalo popolnoma v redu za prvi polet. Vsega skupaj so delali na tem ogromnem bombniku 1.992.500 delovni ur.

Za pokojnino sodnikov v državi Ohio
Columbus, O. — Pred senatnim pravnim odsekom se nahaja predlog, ki priporoča primeren pokojnino za ohijske sodnike, ki so služili 20 let in ki so dosegli starost 65 let. Več odvetniških zbornic podpira ta predlog, o katerem se bo pričela debata prihodnji teden. Sodniki, ki bodo zaprosili za pokojnino, bodo morali dokazati, da ne opravljajo nobene druge službe, ki bi jim nesla kak dohodek. Takšni sodniške upokojence bo pa vrhovno sodišče lahko imenovalo v posameznih slučajih za referate in ako se bi protivili, ne bodo dobivali pokojnine. (Če bo ta predlog sprejet, potem šele bo pravi dren pri volitvah).

Zveza Anglije in Zed. držav
London. — Angleški delavski vodja Wegwood, je govoril po radiu in priporočal, da se Zed. države in Anglija združijo po tej vojni ter skupno uvedejo demokracijo po vsem svetu. Toda najprej mora pasti vlada fašistov in nacijev, kar je vse odvisno od Zed. držav. "Vi boste plačali godca, vi boste torej izbrali melodijo," je rekel Wegwood in zaključil, da ima Amerika zdaj čas delati načrte za bodočnost, a Anglija ima polne roke z vojno.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.

Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.

Za Evropo, celo leto, \$7.00. Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.

U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.

Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.

European subscription, \$7.00 per year.

Single copies, 3c.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 65 Wed., March 19, 1941

Jugoslavija, proč od Hitlerja in Mussolinija!

V naši Jugoslaviji, o kateri je že pisalo vse svetovno časopisje, da bo pristopila k ošišču, da bo torej postala članica največje roparske bande, ki je še kdaj ropala in požigala po Evropi, je naenkrat zavela druga sapa. Uradna listina, ki je bila že pripravljena, da bodo jugoslovanski državniki pritisnili nanjo svoj pečat sramote, je bila položena za nekaj časa "na mizo." Narod je odločno povedal vladi: proč od ošišča! Izbabra jugoslovanska armada je rekla: raje smrt kot večna sužnost! Iz Amerike so pričeli deževati protesti proti pristopu k ošišču, oglasil se je predsednik Roosevelt, ki je obljubil državam, ki se ne bodo udale pritisku Nemčije, vso podporo. V Grčiji je začela izkrcavati svojo armado Anglija. To vse je dalo misliti jugoslovanski vladi v Belgradu, da je nehala trepetati pred Hitlerjem in začela se je izvijati in izmikavati nemškemu pritisku, ki je postajal vedno silnejši.

Tako se danes že skoro lahko reče, da jugoslovanska vlada ne bo podpisala pristopa k ošišču. Morda bo podpisala kako nenapadno pogodbo, toda da bi postala članica trozveze Nemčija-Italija-Japonska, tega pa skoro gotovo ne bo storila. In to je pa tudi, kar si želimo in kar pričakujemo. Saj od Jugoslavije nihče ne pričakuje nekaj nemogočega, ali kakega posebnega junaštva, da bi se, recimo, jugoslovanska armada samcata uprla nemški armadi brez kake druge pomoči. Ne, tega nihče ne pričakuje od nje, ker vsak otrok ve, da bi bila to gotova poguba in nepotrebne žrtve. Tega ne pričakuje niti predsednik Roosevelt, niti ne pričakuje tega Anglija.

Toda pričakujemo pa, da jugoslovanska vlada ne bo nikdar pristopila kot članica k ošišču! Kot Slovenci, kot Jugoslovani, čeprav ameriški državljani, pa smo po rodu še vedno sinovi in hčere onega junaškega naroda, ki se je stoletja boril proti svojemu dednemu sovražniku, Nemcu in Italijanu, pa ne moremo mirno gledati in držati rok križem v času ko se določa bodoča smerica Jugoslaviji, zlasti še, ko je naenkrat udarila v svet vest, da se bo Jugoslavija pridružila ošišču kot polnomočna članica.

Tedaj so ameriški Jugoslovani napeli vse sile, da bi to preprečili, če je še sploh mogoče preprečiti. Nekateri cemerikavi ljudje, ki vidijo samo tako daleč, kot seže njih nos in ki se lahko vlečejo komodno v katerikoli gnezdo, ne glede na to, če je gnezdo spleteno iz rdečega ali kakega drugega perja, so ručno zajavkali, da taki protesti pač ne bodo pomagali. Pa so v isti sapi tudi poslali nekaj podobnega, ne da bi pri tem pozabili pripomniti, da potrjavajo po toči.

Toda drugi, ki jim je usoda Jugoslavije res pri srcu, kot je pisatelj Luis Adamič in drugi, so energično stopili naprej in kabelske žice so brnele protestov in apelov v Jugoslavijo. Da so imeli ti protesti res veliki pomen kaže to, da so jih kvotirali radijski komentatorji, kvotirali so jih vsi veliki ameriški dnevniki.

Da je bil to važen trenutek in da je imela beseda iz Amerike velik pomen kaže tudi to, da je postal pozoren sam predsednik Roosevelt, ki je pozval k sebi jugoslovanskega poslanika dr. Fotiča in apeliral nanj, naj Jugoslavija vzdrži, naj se ne poča ošišču. Če se je stališče Jugoslavije zdelo celo samemu predsedniku Rooseveltu važno, kako ne bi bili važni protesti ameriških Jugoslovancev!

Smelo trdimo, da so imeli ti protesti in apeli ameriških Jugoslovancev velik vpliv v Belgradu, in vemo to iz najbolj zanesljivih virov in so morda ravno ti vzeli jugoslovanski vladi iz rok pero, ki je bilo na tem, da podpiše pogodbo z ošiščem.

Nekateri trdijo, da v tem času moralna podpora ni dovolj, da je treba tankov, letal in topov. Prav! Toda mi pa mislimo, da v času, ko je pomoč na potu, je treba dati Jugoslaviji najprej moralno podporo, to se pravi, dati ji zagotovilo, da naj vzdrži še nekaj časa, ker pomoč pride. In pomoč bo prišla, o tem ni nobenega dvoma. Roosevelt je v nedeljo rekel, da Jugoslavija lahko dobi 300 bombnikov najnovejšega tipa takoj. In 300 bombnikov poleg tega, kar ima jugoslovanska armada že na rokah, niso mačkine solze.

Če je kdo, potem smo mi tisti, ki iskreno želimo, da se Jugoslavija izogne vsaki vojni. Kdor čita naš časopis, bo vedel, kako smo ponovno in ponovno čestitali jugoslovanski vladi, ki je znala voditi deželo dozda tako modro med nevarnimi čerami. To je bilo v času, ko so ameriški komunistični listi udrihali po dr. Korošću češ, da igra z Italijani karte. Kot vidimo sedaj, jih ni igral, ker ošišče kljub vsej grožnji ni dobilo od Jugoslavije še nobene zadovoljive besede.

Pokažite nam Slovenca, da ostanemo samo pri Slovencih, ki bi hoteli, da bi stopila Jugoslavija ob stran Mussolinija in Hitlerja! Razen par komunistov, ki še vedno verjamejo v "poslanstvo Rusije" ga ne boste dobili, pa če jih iščete z lučjo pri belem dnevu. Kaj nas ne bi, Slovencev v Ameriki, zalivala rdečica sramu, če bi Amerikanci kazali s prsti za nami češ, vaša Jugoslavija je zavrgla vse doktrine predsednika Roosevelta, zavrgla vse principe demokracije, izgubila je vero v svobodo in neodvisnost in skočila v tabor fašistov in nacijev! Kaj bi nas ne bilo sram v dno srca? Da, sram bi nas bilo in nikdar bi ne mogli odpustiti vladi, ki bi podpisala zavčniški pakt z ošiščem. Zato pa naši iskreni prote-

sti ob enajsti uri in zato odločen nastop pisatelja Adamiča in drugih.

Že pred meseci smo zapisali na tem mestu: ne k Hitlerju! To ponavljamo še danes: ne k Hitlerju in ne k Mussoliniju! Nobena sila na svetu ne more prisiliti jugoslovanske vlade, da bi podpisala pakt z ošiščem. Lahko položi orožje proti premoči, lahko podpiše, če ne gre drugače, nenapadno pogodbo, toda pristop k ošišču nikdar, nikdar. In če se bo to zgodilo, česar še vedno ne verjamemo in ne moremo verjeti, bodo naše gorke simpatije z našim narodom, ker narod tega ne bi bil kriv. Ampak obrnili bomo hrbet onim, ki bi to izvedli za narod, ki bi bil v tem slučaju brez moči.

Če premoč poplavi našo lepo domovino pod njenim protestom, bo svet to razumel, razumel bo zlasti veliki demokrat Roosevelt. In ko bo prišel dan, ko bodo demokracije slavile zmago, bo tudi Jugoslavija korakala v triumfu. In demokracije bodo končno zmagale, o tem ni dvoma in zato pa kličemo Jugoslaviji: vzdržite, ne podpišite, ne pristopite k ošišču! Vaš in naš dan pride! Ko bodo diktatorji na tleh, bo napačil tudi za vas dan svobode, ki bo potem trajna. Pravica mora zmagati in davljeni narodi se morajo osvoboditi! Naj vam ne bodo mar cimerikavci, ki javkajo, da je vse izgubljeno, da ni nobene pomoči za vas. Je pomoč in ta pride! Mi ne kličemo jugoslovansko vlado na kako brezpotrebno prelivanje krvi, ampak ji kličemo, da njeno mesto ni na strani ošišča, ki je na potu proti koncu.

BESEDA IZ NARODA

Učitelj Toni Šeme

V Starem trgu je pred vojno učiteljeval mladi nam vsem priljubljeni in agilni učitelj Toni Šeme, sedaj ravnatelj meščanske šole na Viču. Veliko nas njegovih učencev je sedaj tu v Clevelandu in vsi se ga spominjamo, kot dobrega učitelja in našega prijatelja, ki je imel dobro besedo vedno za vsakega. Večkrat sem želel vedeti, če sta si z Mr. Louis Šeme-tom, ki sedaj uči našo mladino, kaj v sorodu. Dognal sem, da sta bratranca. Kakor je on priljubljen naši mladini, tako je bil njegov bratranec Toni Šeme priljubljen nam.

Govoril sem že z mojimi prijatelji, ki smo k njemu v šolo hodili, da bi se enkrat vsi učenci, kar nas je tu, sešli in se dali slikati in bi mu sliko poslali. Zato v ta namen sklicujem sestanek. Sešli se bomo v petek zvečer ob 8. uri dne 21. marca pri drugem bratranecu Joe Šeme-tu, ki vodi gostilno na St. Clair Ave. nasproti Železovega pogrebnege zavoda.

Pridite vsi učenci in njih žene in možje, da se dogovorimo. Mr. Louis Šeme mi je obljubil, da bo tudi tam in bo povedal več o svojem bratranecu, našem učitelju, kje je potem učil, ko smo mi zapustili domovino itd.

Do svidenja starotški rojak, Ludwig Avsec

Razno iz Girarda

Slikovna predstava, katero nam je podal naš dragi prijatelj g. Anton Gridna, je sijajno uspela. Te predstave so se udeležili poleg našega naroda tudi bratje Hrvatje in Srbi kakor tudi veliko število ameriških rojakov. Vsi so s topim aplavzom izražali svoje zadovoljstvo nad krasoto slik naše stare domovine.

Krasna slika — pokojnega voditelja našega naroda, dr. Anton Korošca, je bila v resnici pravi izraz ljubezni naroda do pokojnika. Ravno tako je bila lepa slika pogreba družine štirih oseb, ki so bile nedavno ubite v koliziji z vlakom in katerih pogreb se je vršil iz A. Grdina pogrebnege zavoda. To je bila jako gniljiva slika, da se je skoro slehernemu gledalcu utrnula solza nad to veliko nesrečo, ki je zadela to družino.

Na slikah iz stare domovine smo z veseljem ogledovali naše rojstne kraje in pa zabave naših bratov in sester tam v domovini. Kakor smo jih z veseljem opazovali pri njih delu in zabavi, pa se nam je v srce naselila grenka misel in sočutje, ko smo bili v duhu z njimi preišli jučer kaj neki jih še čaka, ko so skoro krog in krog obkoljeni od sovražnika. Želja nas vseh je bila tedaj in je še danes, da bi jim lju-

pega in duševnega užitka. To bo tudi zadnja predstava tega društva v tej sezoni. Zato napolnimo dvorano Slovenskega delavskega doma do zadnjega kotička in pokažimo s tem igralcem, da cenimo njih delo in poštrevnost. S tem pa jim bomo dali tudi še več veselja še za nadaljnje delo na kulturnem polju. Torej ne pozabite, da pride v nedeljo 23. marca na oder Slovenskega delavskega doma "Lepa Vida."

Žene izpod Nanosa.

Pismo iz Kalifornije

San Francisco, Kal. — Ker vem, da vas v Clevelandu še stresa mraz, naj vam najprej povem, da je tukaj tako gorko, kot je v Clevelandu junija meseca. Z delom je pa tukaj bolj slabo, posebno za nas starejše delavce. Jaz sicer delam na WPA, to bi še nekam bilo, a kaj nam pomaga, ko pa tako malo plačajo in od tistega malega zaslužka pa potrošim po par dolarjev za prevoz na delo in z dela.

Vedno se pripravljam, da bi prišel v Cleveland, ker upam, da bi tam dobil kakšno stalno delo in bi se potem tudi tam naselil. Tukaj mi je tudi precej dolgčas, čeprav precej dobro govorim angleško. Slovenske govorce tu malo slišim, ker ni Slovencev v teh krajih in če pa je kateri, pa se mara govoriti svojega jezika.

Pred kratkim sem bral v listu dopis od Mr. in Mrs. Mike in Josephine Udovich iz Culver City, ki je krog 500 milj od tukaj, bolj proti jugu. V tistem mestu še nisem bil, pač pa sem bil tam blizu, kjer je največ jabolčnih vrtoč, da neko mesto tam nazivljajo "Apple town." Drugih posebnih novic pa ni tukaj, ki bi naše rojake v Clevelandu zanimalo. Vas prijateljsko pozdravljam,

Frank Zajc,
378—3rd Street,
San Francisco, Kal.

Slabo delo je drago plačano

Zanje čase opažamo, da so se po mestu Clevelandu naselile kemične čistilnice za obleke, ki s kričečo reklamo in nizkimi cenami vabijo klijentelo v svoje čistilnice. Če celo stvar bližje pogledamo, vidimo, da so se te različne čistilnice naselile v bližini čistilnic neodvisne in prste obrti, v kateri se nahaja več naših dobrih in narodno zavednih rojakov. Kaj pomeni bližina teh verižnih čistilnic v bližini našega rojaka-obrtnika, si lahko vsak misli, da to ni nič drugega kot pognati naše obrtnike na ceste in potem narekovati cene, ki bodo verižnikom po volji in ne klijenteli.

Zadnje čase smo prišli v stik v večini ljudmi, ki so se poslužili teh čistilnic, toda naši ljudje niso zadovoljni s delom in postrežbo. Večina se izraža, da v primeri z delom našega tozadevnega obrtnika in dobre postrežbe so cene v verižnih čistilnicah na njih postrežbi višje, kot v vsaki neodvisni čistilnici. Oni, ki se poslužujejo teh verižnih čistilnic, so prišli do spoznanja, da slabo delo je vedno drago plačano.

Sedaj v spomladanjih dneh, osobito pred velikonočnimi prazniki, ko se bo spremenila v nošnji zimska v pomladansko obleko, toplo priporočamo našim rojakom in rojakinjam naj se poslužujejo naših kemičnih čistilnic, o katerih ste lahko prepričani, da boste dobili dobro delo, lično likanje in najboljšo postrežbo po najnižjih cenah. Primerjajte delo z delom in dajte sami. Uverili se boste, da dobro delo je vedno ceneje kot pa slabo, pa tudi če bi bile cene nižje, kakor jih oglašajo verižne čistilnice.

Poleg vsega pa se moramo zavdati dejstva, da naši rojaki-

obrtniki v tej stroki so naši ljudje, naši društveni člani, naši kulturni podpiratelji in večkrat aktivni odborniki naših prosvetnih, kulturnih in narodnih ustanov. Le pogledimo v programne knjižice koliko oglasov imajo različne čistilnice in koliko jih imajo naši samostojni obrtniki. Če bo z našo podporo verižništvo iz obrti izrinilo našega človeka, bo manjkal tudi njegov oglas v programni knjižici, kadar bomo šli oglaš nabirati. Kdo ga bo vrgel na cesto kot mi sami, ker smo mesto svojega rojaka podpirali tuja verižnika. Dobro je, da o tem malo mislimo. J.P.

Samostanski hospic na Velikem sv. Bernardu

Prelaz sv. Bernarda, ki se je v stari zgodovini imenoval Mons Jovis, je eden najvažnejših prelazov v Alpah. Že l. 950 so se odločili menihi iz reda sv. Avguščina, da ondi zgradijo hospic (gostišče). Odtlej se je poslopje že jako predrugačilo, vendar je ostala naloga gostišča ista. L. 1560 so prvotno poslopje podrli in sezidali večjega. Pred sto leti so prizidali k samostanu gostišče, podobno hotelu, ki se je več desetletij spet na vse načine spreminjalo, ki pa je vprav mogočen hotel. Gostišče obsega sedaj 100 sob, 400 postelj, ima centralno kurjavo, radio in še drugačno udobnost. Zdaj živi v hospiciu 15 avguštincev s svojim priorjem. Navzlic vsem modernim napravam, je daljše bivanje na taki višini, 2,500 m. zelo nezdravo in nevarno. Menihi morejo prebiti najdelj 12 let v hospiciu, potem pa se vrnejo v svojo materinsko hišo v Martigny (v Švici), da si pridobijo novih moči. Menihi imajo v hospiciu jako naporno službo, ki pa je bila v prejšnjih stoletjih seveda še hujša, vendar pa je zato zdaj število potnikov višje, kar zatevja več duševnega dela, predvsem glede na gospodarstvo. Poleti je do 20,000 gostov. Vendar je pa tudi pozimi zmeraj veliko število ljudi in ni nobenega odmora v delu. Treba je paziti na pota in na smučarske proge. Treba je popravljati poslopje, treba je predelati poletne sadike, saj spada k hospiciu več zemlje na italijanski strani prelaza. Prvotni namen hospica je bil, da bi pomagali in reševali popotnike. Ta namen je zdaj stopil v zadnje, ker so izvedene alpske železnice. A v teh letih, ko je smučarji šport tako razvit, je treba pet reševati ponesrečence. Saj večkrat kak smučar zaide, ali pa ga zasuje plaz. Menihi tedaj izpostavijo svoje lastno življenje za rešitev ponesrečenih smučarjev. Sploh so pa bili ti menihi prvi, ki so v Švici začeli uporabljati smuči. Nekoč tako slavni bernardinski psi pa so zdaj brez pomena za reševanje. Menihi s Sv. Bernarda se ukvarjajo tudi z znanstvenimi študijami, predvsem z rudninoslovjem, starinoslovjem in rastlinsvostv.

IZ DOMOVINE

—Dve ženski je obstrlel. Bližu Obrežju v Brežicah se je pripetila lovskemu čuvaju H. M. iz Ponikve svojevredna nesreča. Ko je šel k lovskemu zakupniku Katinu v Obrežje, je hotel obhoditi še svoj lovski revir. Bila je že popolna tema. Nasproti mu je pripeljal motociklist. Čuvaj je v siju žarometa opazil psa brez znamke. Zaradi strogega pasjeje kontumace je čuvaj pomeril na psa, zadel pa v nasproti pripeljačo Marijo Muničevico iz Rejca in njeno hčerko 16-letno Slavko. Mater je zadel v levo ramo, hčerko pa v desno ramo.

—V Bosni vlomil, na domu aretiran. Kakor znano izdajajo naše policijske oblasti policijske dnevnike. Ena med številskami policijskega dnevnika je javljala o veliki tatvini, ki jo je izvr-

šil pekovski pomočnik Simonič iz Gočovskega vrha Brčkem, kjer je svojoemu stru razbil blagajno in iz nje nesel svojo poslovno knjižico, jasko knjižico in mojstrovino 000 din. S policijskim dnevnikom opozorjene, so oblasti vedovale za Simoničem in njegovem kraju tudi izdale. Sedaj se Simonič nahaja v porih okrožnega sodišča v riboru.

—Razsvetljava pujske je že že staro vprašanje. Puja je skoraj zatemnjena. Šujemo se po usodi visokih tilk, ki so bile namenjene ski postaji in za katere so drogi že postavljeni.

Če verjamete al' pa ne

Pa to še ni vse! Stoli je napravljen tako, da se v upogne nazaj. To je menoj, da se človek lahko nazaj nasloni in se prijeto počije. Predno sem pogledal to stolo pametno lastnost, je to hodilo nekega večera narobe. Ne vem, kaj mi je dala Johana za priboljšek čerji, ko sem ravno obdeloval nepotrebno stvar za stono, pa me je hotela malo cartat z neko stvarjo. Sem vem, da je bila tekoča dake sem se moral nasloniti dake zaj, če sem jo hotel spraviti se. Nekako tako, kot kolose dar pije in se za vsak poglavaj zahvali nebesom za dobro ljico. Torej tudi jaz sem slonil nazaj, pa ker nisem stolove šatve, je šlo preve zaj in posledica je bila, da imel v tistem hipu glavo na noge pa neke pod stopalo. Pa kaj mislite, da užival nas doma kakšno splošno. Eno figo, pa ne splošno. Eno se se smejali, da jih zavijalo. Se Jimmy bi se bil razpral. Seveda, krivo la Johana, ki me je s tisto ča zmotila. Jimmy se je dopadlo, da je hotel tudi skušiti s tako telovadbo, ga komaj preprosil, da ni jim za stol, da bi se mu primerilo.

Torej vidite, kako lepo jo fantje od našega kluba, da je stare ustanovitelje in gle člane.

Pa to še ni vse! Na puse rek se je naš klub povabil čerjo k Franku Kramarju 185. cesto. Minka Kramar nam je obljubila okusno namjen France pa amandm spadajo zraven. Vsi smo vabili, to je, vsi člani in svojo prelepo polovico nese ali zvaži s seboj. Pa ubogali vsi, jaz pa pri nje volji nisem mogel. Domovina je ukazala, da se nikdar niso bili Italijani ko tepeni, kot tisti večer, pisal o njih boju z Anglijo mesto, da bi pečene pišice tlačil. V Libiji, v Albaniji, vzhodni Afriki, povsod tepeni in če se ne motim, jih zajel okrog 75,000 večer. Tako sem bil pomagal, pa bi bili šli solinija in Hitlerja, ju njiju butice in z njima pomagali, da bi bili šli li, da nikdar tako.

Se reče, saj klet nisem ni moče navada, čeprav je na rekla, da prihaja iz štibela tak duh, kot bi žgal in je radi ljubeza kuhinjska vrata zaprli pak moje misli so bile pečenih piškah pri Kramar pri veselici, ki so si jo tje privoščili, pa se pri tje spomnili niso na svojo ga sobrata, ki mora na ni torej preganjati Italijani tapljati ladje po visokem in poslušati debate v Zed. držav. — nadaljevanje mače zabave jutri.

SATAN IN ISKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

Pa je Vete ja Meltonu zlat-
ni zelo zanimivih nagibov.
ne uganete, kaj ga je nagni-
to toliki velikodušnosti?"

"Pa vam jaz povem! Tujcu ali
so sovražniku noben rdečkar
bo prepustil takega zaklada.
na torej za Velika usta ni
ne tujec ne sovražnik, am-
njegov znanec, prijatelj, za-
ne verjamem!"

"Ne verjamete —? Oprosti-
ampak zelo trde glave ste! In
zanimi! Pravil sem vam,
bodo prišli rdečkarji in na-
ni haciendo, svaril sem vas,
ne mi verjeti, smejali ste se
In vendar se je zgodilo, kar
napovedal —. In danes spet
nam, da je Melton v zvezi z
nam, — in spet mi ne ver-
jamem!"

"Vam vam, prav kakor se pr-
ni sem zmotil, prav tako
ni danes ne motim!"

"Kaj bi vam naj verjel —.
ni mi je odkupil haciendo
ni je njo vsoto, ki je po-
ni vredno. Velikodušen
je —. Ne morem verje-
ni bil zaveznik rdečkarjev!
ni se ne motim, ste tistikrat
trdili, da je on sam naro-
ni —."

"Ne spominjam se več kaj
vam pravil tistikrat. Toda
ni nasek, pa je on narokil
ni je on narokil!"

"Ni drugače mogo-
ni da se motite! Melton je
ni prijatelj, moj dobitnik!
ni je, da je! Kupil je ha-
ni —."

"Da, dokazal je, pa ne, da je
ni dobitnik in prijatelj in ne
ni kaj se vse, ampak da je iz-
ni Iskarlot, lopov!"

"Ni bila vredna hacien-
ni napadom?"

"Ni morem reči. Tudi nočem.
ni nočem govoriti o vredno-
ni hacienca, prevelika izguba
ni zadel!"

"Ali bi bili prodali posestvo,
ni niso uničili Indijanci?"

"Tako —? Kam —?"

"K Fuenti de la roca."
Začuden me je gledal.

"K Fuenti de la roca —?"

"Da! Wellerja in izseljenci.
In tam jih pričakuje četa Yu-
mov."

Zavzet je skočil iz mrežnice.
"Ali je mogoče —? Kdo vam
je pravil —?"

"Player. Ni me poznal. Misli-
je, da sem Meltonov prijatelj,
pa se je izdal."

"K Fuenti — k Fuenti —!"
je mrmral in stopical po sobi.
Ves razburjen je bil. "To da mi-
sliti, — to da mnogo misliti —!
Če je le res, kar pravite, señor?"

"Res je! Player mi je izdal
skrivnost v prvem iznenadenju
in zato sem prepričan, da je go-
voril resnico. Koj nato je zagle-
dal Winnetoua in zbežal. Slabo
vest ima."

In v tej novici, mislim, je tre-
ba iskati začetek niti, ki jo za-
man iščem že tedne, ki pa jo ho-
čem najti za vsako ceno. Čemu
je razdjal Melton haciendo —?
Čemu rabi izseljence —? Tudi
razdajana hacienda se ima za Mel-
tona vrednost, veliko vrednost,
da se je toliko trudil za njo —.

Tako sem si pravil, Ampak
kako vrednost —? In da dobim
odgovor na to vprašanje, sem
prišel v Ures iskat vas in Melto-
na. Vas sem našel, Melton pa
je najbrž odpotoval k Skalnemu
studenču, kjer ga čakata Weller-
ja z izseljenci.

Povejte, ali veste morebiti vi,
zakaj je kupil Melton uničeno ha-
ciendo? Ali morebiti radi Fuen-
te de la roca —?"

Ko da ga je kdo v rebra su-
nil, je šinil haciendero okoli.

"Senor, vem zakaj —!"

"No —?"

(Dalje prihodnjič.)

Poslednji pogon

Jasno, južno, že pomladansko
vreme se je bilo nanaglomala spre-
virgo. Pritisnila je spet zima,
mraz. Naletavati je začel suh,
oster sneg. Nebo je odprlo vse
svoje zatvornice in snežinke so
padale dan na dan gosteje ter v
večjih kosmičih, dokler niso bila
tla pokrita z debelo, belo odejo.
Lihota je zavladala po hribih in
dolinah.

Na široki ploščadi pred Osoja-
mi se je zbrala pisana lovška
družina v škornjih in gamašah,
v kožuhih, suknjah in brez njih.
Mali gonjač Močilov Tine si je
pokril glavo s staro vrečo tako
umetno, da je bil videti v njej
kot gozdni škrt s prišlino ču-
pico. S težavo je vlekel vsak se-
bi pse, ki so bili razigrani od pri-
čakovanja in bojevitosti. Že si
kažeta zobe stari Boj in njegov
mlajši tekmeč Miško, ljubezniva
Belica ju pomiri s tem, da obli-
zne renčecemu Boju gobec in
mu s tem vzbudi milejšo občut-
ke. Rožmarin, ki vodi črta in
Pikico, se približa inženirju
Burji šepetaje:

"Gospod žovnir, danes bo bri-
gada, kakor je še ni bilo v Lopa-
ti. Vanjo kažejo sledovi črn-
hovi in so veliki kot kravji parki-
li."

Doktor Kljun in Ridenbig v
težkih kožuhih, se ujemata ka-
kor že davno ne. Zgrazata se, da
lovski gospodar v tako poznem
času priprave pogon. Skrb ju,
koliko bo šlo v nič oplojenih zaj-
čic in lisic.

Sivi Gorjan, lovec po poklicu
in sreč, deli med nekatere doma-
čine iz vasi (tako zvane "finfar-
je") z debelim zrnjem nabite pa-
trone in razporedi družbo v
spodnjo in gornjo stranko. Pri
tem delu ga motijo prerokanja
in uporni poizkusi, katere pota-
laži šele lovski gospodar Možina,
ki glasno pozdravi svoje goste:

"Gorjan je davi našel sledi
divjih svinj, ki jih je prital
debeli sneg iz višje ležečih goz-
dov na Dobravo. Nanje gremo.
tiho."

Druge divjadi ne sme streljati.
Gonjači naj hodijo polagoma in
naj ne delajo prevelikega trušča,
spuste naj le Belico in Pikico.
Pazite na znamenja, ki jih bodo
kazale veje po tleh. Gospodje
lovci naj se zadržijo mirno in tiho
pri hoji in stoji. Nadalje pro-
sim, da na gonjače in pse ne stre-
ljate, črnim kosmatinom pa po-
šteno palite v bok. Sedaj pa želim
vsem dober pogled in hitro
na pot!"

Lovci so hiteli in pot jih je že
oblivljal, ko so dospeli do kolovo-
za, globoko vrezanega na obe
strani v pobočje. Rožmarin te-
daj polglasno zavpije Previdni-
ku:

"Kar tja se postavite, tu mora
nekdo zapirati. Drevja ni veli-
ko in lepo vidite na desno in le-
vo."

Poslušno obstoji Previdnik in
začne premotrivati pozornico.
Res dobro vidi kakih sto korakov
tja do temnega jelovja na desni.
Na levi strani je gozd še bližje.
Pred njim v ozadju se dviga be-
la glava Lopate. Ampak bližnjo
okolico mu zastira oster ovinek
poti.

"Kaj, če mrjasec primaha po
poti navzdol," se sprašuje lovec.
"Preden ga zagledam, me že po-
gazi na tla, kakor pavalja mo-
torna kolo ubogega pešca. Sko-
balimo se rajši na breg ob po-
tu."

Lahko rečeno, težje storjeno.
Po večkratnih poskusih in pad-
cih v globokem snegu pripleza
nazadnje na vrh roba, izbere
mlado jelko, katera ga dobro
prikriva. Nato potepta sneg
okoli nog, da se lahko obrača na
vse strani. In še obriše puško,
pogleda, ali ni ostalo v njenih
ceveh kaj snega, jo nabije in na-
pne petelina.

Vse je mirno daleč naokoli.
Čisto belino pred njim moti le
drevje in veševje grmičja, kate-
rega sneg še ni mogel popolno-
ma pokriti. Nekje v črnem les-
vo se oglasi Belica, kratko, od-
sevano. In potem je spet vse
tiho.

Nenadoma se pokaže na poti
nad ovinkom črna gmota, za njo
še druga. V lahmem, gibkem di-
ru se pomikata težki telesi po
kolovozu. Ko Previdnik dvigne
puško, ga veper zapazi. Za tre-
nutek postoji, dvigne ogromno
glavo in posmehljivo pokaže svo-
je bele čekane. V tem pa že uda-
ri strel in grom.

Velikanski skok na desno in
že sta mrjasec in svinja izgini-
la v gozdno temo. Lovec zleze
doli na pot in gre preiskovat, ali
je strel zapustil kaka znamenja.
pazi udor zrn. Krvi ni, tudi stri-
žin ne. Od daleč zagleda sivega
Gorjana, ki hiti poizvedovat.
V snegu poleg odtisov nog za-
kaj se je pripetilo.

"Streljal sem na vepra prav
tukajle. Ampak prenikzo sem
meril. On in ona sta odnesla
zdravo kožo tjakaj v teje sme-
ri."

Gorjan si ogleduje sledove. Po
kratkem razmišljanju pravi:

"Strel od spredaj na divjega
mrjasa je ponavadi malo pri-
da. Obrnila sta se v Grdo doli-
no, tam bomo lažje zastavili.
Razvrstil bom gornjo partijo po
grebenu, Rožmarinu pa naroči-
te, naj spodnje lovce nastavi po
obeh stranskih robovih. Tam
spodaj, koder zavije pot proti
Krogarjevemu mlinu, mora tudi
kdo zapirati. Čez pol ure bomo
spustili pse."

Po teh kratkih navodilih odi-
de izkušeni lovec spet na napor-
no pot v hrib, da zbere strelce,
gonjače in pse.

Komaj je minil dogovorjeni
čas, že odjekne po Grdi dolini re-
žek strel. Možina, ki je zapiral
izhod iz doline proti mlinu, ga
je sprožil in zadel vepra od stra-
ni, da je brzignila črna kri da-
leč po belem snegu. Kosmatin
pa, kakor da ne čuti rane, zdre-
vi po strmem bregu navzgor,
kjer ga sprejme svinčenka iz
Burjeve risanice. Za hip se us-
tavi in za spoznanje zadrhti. V
begu pred bridko usodo divja
naprej proti vrhu, kjer za debe-
lo hojo čepi Mrkačev Tone. Ta

obsuje zverino iz obeh cevi z de-
belim, nasekanim svinčem.

Teško telo se zgrudi na tla in
obleži negibno. Mrkač pa izno-
va nabije svoj zarjaveli pihal-
nik in požene še en strel v leže-
če truplo živali, katere se je bil
močno prestrašil.

V tem poči strel tudi na dru-
gi strani pobočja in še eden.
Tam se je hotela mrjaševa dru-
žica prebiti skozi verigo zasle-
dovalcev. Med Zalubarjem in
Mežnarčkovim Janezom je sto-
pla iz gostega grmovja na belo
plan. Zadeta od obeh strani se
je zamajala in udarila ob tla.

Kmalu nato napolni glasno go-
vorjenje in klicanje Grdo dolino,
ki je bila prej že dolgo dni v
zimski tišini. Ljudje in psi se
birajo. Vsakdo pripoveduje in
piše svoje napore in juna-
štva, ogleduje uplenjeno divja-
čino, ceni njeno starost, težo in
velikost, ter našteva nje nava-
le, ukane in zvijačnosti. Psi se
prepirajo in spopadajo Gorjan,
Rožmarin in gonjači imajo zado-
stila s njimi, še več s težkim
tovorom, ki ga je treba spraviti
v dolino. Pri Krogarju nalože
plen na voz in ga slavnostno od-
peljejo proti Osojam v številnem
lovskem in pasjem spremstvu.

Povedati pa moramo še to, da
so bile te divje svinje prve, ki
so se pojavile na Osojskem lo-
višču in ki so tam padle. Okoli-
skim prebivalcem so bile živali
neznane, in sleherni, ki je sre-
čal voz, jih je začuden ogledo-
val. Kako gromozanske čekane
imajo in grde glave, kako malo
tolšče in tako trde goste ščetine!
In domačim, prijaznim, glad-
kim pujskom da niso kar nič
podobne.

Da bi vsa fara napasla svojo
znatizelnost, je dal Možina div-
je svinje obesiti v svojo hladno
klet. Tja jih je nekaj dni hodi-
lo gledat staro in mlado od blizu
in daleč.

Tistega dne zvečer pa so se
zbrali udeleženci lova pod gost-
ljubno streho Tatrmana, ki toči
rdeče in zlato vince v tolažbo
trudnih popotnikov in v dobro
svojega tekočega računa pri ob-
zinski hranilnici.

Vino teče po mizah, kozarci
zvene, hrupna pesem se razlega
po tihi vasi. Doktor Kljun pa
široko odpira globoko preklna
usta in je najimenitnejši med
imenitnimi govorniki:

"Slavna gospoda, vsi veste—
ali pa tudi ne —, da je bila div-
ja svinja ali po latinsko sus scro-
fa v starih časih doma po vsej
Evropi in da od nje izvirajo na-
ši domači prašički. Ker pa je
divji mrjasec delal ljudem na
polju veliko škodo, so ga začeli
le-ti povsod hudo preganjati.
Zasledovali so ga s psi, lovili v
jame in, kakor nam je naslikal
naš sloviti pisec Valvazor, so ga
pogumneži natikali kar na ostne
ali gole sulice. Zato je divji ve-
per izginil iz naših gozdov skoraj
popolnoma. Ko pa je začel izumi-
rati korenjaški stari rod, se je čr-
ni kosmatin zopet opogumil. Za-
čel se je množiti in hrustati kme-
tom koruzo in oves. Slednjič se je
predznil pritji celo na naš lov.
Slišal je bil namreč govoriti na-
še sosede, da hodijo po našem
lovišču sami zelenci in mevže, ki
se upajo le nad divjad, ki ima
samo ušesa in nič rog ali oklov.
Kako slabo in napačno so bili
naši prijazni sosede in mrja-
sci ovedeni o naših vrlihah, je
pokazal današnji dan. Potrdila
je to tudi poguba neresca in nje-
gove neveste. Zakaj sta poslu-
šala slabe poročevalce in zakaj
nista bila previdnejša!

Izzivala sta najprej našega
ljubečega Previdnika — na nje-
govo čast izpijmo čašo — pa ji-
ma je pokazal puško in ju po-
zdravil s črnim dimom. Ta než-
ni opomin pa ni pomagal in ve-
per se je s čekani postavil v bran
celo našemu lovskemu gospodar-
ju — pijmo mu na čast —, ki
mu je poslal pravično kaznen
med rebra. Ampak togotna ži-
val se ni vdala, planila je proti
gospodu inženirju, zvrnimo ku-

pico, ki ji je zadal drugi sunek.
Zverina je uvidela, da je zašla
v nepravo lovišče, zato se je po-
gnala v beg proti meji, pa je
slabo naletela. Tam jo je čakal
Mrkačev Tone. S smrtdljivim
plinom jo je omamil in položil
na tla..."

"Gospod doktor, vi ste pa zle-
zli na drevo in niste..." vpije
Mrkač.

"Nikar se ne plaši, Tone, —
na tvoje junaško dušo ga pije-
mo — kar je res je res, udaril
si zadnji in natrosil v divjačino
toliko svinca, da je za nekaj ki-
logramov težja. Pa še to mo-
ram povedati, da se ni divji svi-
nji nič boljše godilo kot njene-
mu ženinu. Potuhnjeno se je
hotela umakniti, pa jo je zagle-
dalo bistro oko našega Ameri-
kanca — živijo Mark Zalubar —
ki jo je z enim zamahom prevr-
nil in sedaj pošteno zalil z vi-
nom, ki ga je plačal za našo dru-
žbo."

Dolgo je še govoril učeni dok-
tor, dokler ga niso zadnji pivci
zapustili, utrujeni in zaspani.
(J.N.)

Učenjak, ki govori 290 jezikov

Kakor poročajo nemški listi,
je znani jezikoslovec, učenjak
dr. Ludvik H. Schultz nedavno
obhajal svoj 76. letni rojstni dan.
Učenjak, ki biva v Frankfurtu,
govori in piše nič manj kot 290
jezikov. Brez dvoma so med nji-
mi tudi mrtvi jeziki in pa nareč-
ja. Dr. Schultz je objavil različ-
ne prevode iz kitajščine in san-
skrita. Pač ga ni človeka na sve-
tu, ki bi z njim dr. Schultz ne
mogel govoriti v njegovem jezi-
ku. Temeljito se je učenjak ba-
vil z jeziki raznih plemen Sever-
ne, Srednje in Južne Amerike.

MALI OGLASI

ZAHVALA

Dobro poznani javni notar,
Marian Mihaljevich, se prav
iskreno zahvaljuje vsem trgo-
vcem in posameznikom, ki so iz-
polnili svoje davčne listine v
njegovem uradu. Tistim trgo-
vcem, ki so dobili nove listine za
osebni davek, se naznanja, da
morajo biti te listine izpolnjene
do konca marca; trgovci mora-
jo biti precej previdni pri iz-
polnitvi dotičnih listin.

Vsi, ki žele kakršne koli in-
formacije ali nasvete, naj se
zaupno obrnejo na g. Mihalje-
vicha, ki vam bo popolnoma
raztolmačil vse, kar je potreba
izpolniti. Vse informacije in
nasvete za davke se daje popo-
lnoma zaupno in zanesljivo.

Urad g. Mihaljevicha se na-
haja na 6424 St. Clair Ave., na-
sproti Slov. nar. doma. Odprt
je vsak večer od sedmih.
(Mar. 19, 22, 28)

Rabljene električne ledenice,
garantirane, dobite od \$39.95
naprej.

Norwood Appliance & Furniture

6104 St. Clair Ave.
819 E. 185. St.

(Mar. 19, 21, 26, 28)

Delo dobi

Dekle se išče za hišna opravi-
la; lahko ostane čez noč.
Vprašajte na 17202 Grovewood
Ave., ali na 390 E. 156. St.

Služba v uradu

Mlado slovensko dekle dobi
delo v uradu; plača po dogovo-
ru. Za naslov vprašajte v ura-
du tega lista. (66)

1940 FRIGIDAIRE in Elec-
trolux ledenice naprodaj. Ku-
pите sedaj in prihranite od 20
do 40%.

Norwood Appliance & Furniture

6104 St. Clair Ave.
819 E. 185. St.

Wed.-x)

Michael Casserman

18700 Shawnee Ave.
Tel. IVanhoe 3877

Plumbing

Electric Sewer Cleaning

(5, 7, 10, 12, 14, 17, 19, 21)

V bližini Washington, D. C. se je zaletel tovorni vlak Baltimore & Ohio železniške
družbe v nek drug vlak, ki je stal na istih tračnicah. Posledice tega trčenja nam kaže
zgornja slika. Da je škoda še večja so razbiti vagoni pričeli goreti. En mož je ubit, eden
ranjen in enega pa pogrešajo.

Članice organizacije "Ameriških mater" so se zbrale v Washingtonu ter zasedle hod-
nik v senatnem poslopu, da na ta način protestirajo proti predlogu za pomoč Angliji in
da bi tukaj pričakale senatorja Carter Glassa iz Virginije, katerega bi rade dobile v roke.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

III—KRIŽ

"I no. — Ko sem utegnil stvar preudariti — saj vidim, da ti ni mogla priti nobena druga razlaga na um —"

"In Kristina?" je vprašal Simon še s tišjim glasom.

"No ta —!" Erlend se je zasmel kot poprej. "Saj veš, ne trpi, da bi mi razen nje kdo kaj očital. Ona kajpada misli, da bo že sama vse opravila. Prav ista stvar kot z najinimi otroki. Bog ne daj, da bi jo le količkaj pokaral. Lahko si pa misliš, da sem ji prigravjal —"

"Res?"

"Seveda — sčasoma jo bom nemara že pripravil do tega, da bo razumela. Saj veš, kakšna je Kristina; samo da ji damo časa za premislek, pa se bo že spomnila, kako zvest prijatelj si nima bil, tako da —"

Simon je začutil, kako mu srce trepetalo od pričakovanja in ogorčenja. Zdelo se mu je nezno — oni je najbrž mislil, naj bi si to zadevo zdaj izbila iz glave. Erlendov obraz je bil v blede mesečini tako od srca miren. Simonov glas je drhtel od razburjenja, ko je zopet spregovoril.

"Oprost, Erlend, ne razumem, kako sem mogel misliti —"

"Ali ne slišiš," ga je nekoliko nepotpreljivo prekinil oni, "da pa jaz razumem. Zdi se mi, da pri najboljši volji nisi mogel misliti kaj drugega —"

"Dal Bog, da bi bila nespametna otroka molčala," je burno rekel Simon.

"No —. Takih batin Gauta še nikdar ni dobil v življenju —. In vse skupaj je prišlo samo od tod, ker sta se prepirala za svoje prednike — Reidarja Birkebeina, kralja Skuleta in škofa Nikolaja." Erlend je zmajal z glavo. "Ampak nikar ne misli več na to, svak — najbolje bo, da čimprej vse pozabiva —"

"Jaz ne morem!"

"Ampak Simon!" Slišalo se je kot lahko začuden ugovor. "Saj vendar ni vredno, da bi si to človek tako gnal k srcu —!"

"Ne morem, ali slišiš! Nisem tako dober kot ti!"

Erlend ga je zmedeno pogledal:

"Zdaj pa ne razumem, kaj misliš?"

"Nisem tako dober kot ti! Ne odpušcam tako lahko tistim, ki sem jim storil krivico."

"Ne razumem, kaj misliš?" je rekel Erlend z istim glasom.

"Tote mislim —" Simonov obraz je bil ves spačen od bolečine in strasti; govoril je tiho, kot bi

hotel zadušiti v sebi željo, da bi na ves glas zakričal. "Tote mislim. Slišal sem, kako lepo si govoril o starem Sigurdu Lagmandu s Steigena, ki si mu ugrabil ženo. Videl sem in se prepričal, kako si Lavransa ljubil s pravo sinovsko ljubeznijo. In nikdar nisem opazil, da bi me bil črtil, ker si mi — odpeljal nevesto —. Jaz nisem tako velikodušen, kot ti misliš, Erlend — nisem tako velikodušen kot ti — jaz — jaz črtim človeka, kateremu sem storil krivico —"

Od samega razburjenja so se mu lica pokrila z bledimi pegami, in tako se je zastrmel onemu v oči. Erlend ga je poslušal z napol odprtimi usti.

"To danes prvič vidim! — Ti me črtiš, Simon?" je zašepetal ves iz sebe.

"Ali se ti zdi, da te nimam za kaj —?"

Nehote sta obadva ustavila konje. Sedela sta v sedlih in strmela drug drugemu v obraz: Simonove drobne oči so se bliskale kot jeklo. V megleno beli nočni razsvetljavi je videl, kako drgeta Erlendov ozki obraz, kot bi se v njem nekaj odprlo — bilo je kot prebujenje —. Pogledal je izpod napol povešenih trepalnic, se ugriznil v trepetajočo spodnjo ustnico —

"Ne morem te več prenašati!"

"Človek! — Dvajset let je že minilo odtlej," je zavpil Erlend osuplo in zmedeno.

"Da. Ali po tvojem ni vredna — da — da bi človek dvajset let mislil nanjo?"

Erlend se je vzravnaval v sedlu — pogledal Simonu naravnost in odločno v oči. Mesečina je zaletela v njegovih velikih modrih očeh modro zeleno iskro.

"Pač. Bog — Bog jo blagoslovi!"

Trenotek je sedel tako. Nato je izpodbodel konja in oddirjal skozi mlakužo, da je voda kar brizgala za njim. Simon je zadržal svojega Digerbeina — malo je manjkalo, da bi si to človek tako gnal k srcu —!

"Ne morem, ali slišiš! Nisem tako dober kot ti!"

Erlend ga je zmedeno pogledal:

"Zdaj pa ne razumem, kaj misliš?"

"Nisem tako dober kot ti! Ne odpušcam tako lahko tistim, ki sem jim storil krivico."

"Ne razumem, kaj misliš?" je rekel Erlend z istim glasom.

"Tote mislim —" Simonov obraz je bil ves spačen od bolečine in strasti; govoril je tiho, kot bi

ali nežno, krotko, nerazumno žival — v blazni jezi. Njegova jeza se mu je zdela kot zdrobljeno kopje — tudi sam je bil po spopadu z nerazumljivo nedolžnostjo tega človeka kakor zdrobljen — tako malo je ta nesrečni Erlend Nikulausson razumel vse to, da se je zdelo, kot bi bil i ne-bogljjen i nedolžen —.

Ko je jezdil naprej, se je sam pri sebi polglasno rotil in pridušal. Nedolžen — možak ima že davno štirideset let za seboj — kmalu se bo moral navaditi na to, da bo človek govoril z njim kot mož z možem. Čeprav je ranil samega sebe, se vendar lahko, hudič naj ga vzame, poživlja na vse to, ako je le enkrat zadel tudi Erlenda.

Zdaj jaše k njej domov — Bog jo blagoslovi. Spatil se je. In zdaj je vse pri kraju in ne bo se jim treba več trapati s to bratovsko sestrsko ljubeznijo — med onima dvema tam gori pa med njim in njegovimi. Rešen je vsaj tega, da se ne bo več srečeval s Kristino Lavransovo —.

Ta misel mu je vzela sapo. Nič zato, hudiča vendar —. Če to pohujša tvoje oko, izderi ga, pravijo duhovniki. Najrajši bi bil to tudi storil, je pomislil sam pri sebi, samo da bi se rešil te sestrsko bratovske ljubezni s Kristino — saj ne more več —. Samo eno željo je zdaj imel — da bi se Ramborg, ko pride domov, ne prebudila.

Ko pa je med plotovi jezdil proti dvorišču, je videl, kako nekdo v temnem plašču stoji pod trepetlikami. Ruta se ji je belo svetila.

Ves čas je že stala tam in čakala, je rekla, odkar je bil Sigurd prišel domov. Dekle so že ležale in Ramborg je sama zajela krožnik kaše iz lonca, ki ga je grela v istehaj, postavila na mizo kruha in slanice ter prinesla svežega piva.

"Ali še ne boš legla spat, Ramborg?" je vprašal Simon med jedjo.

Ramborg ni odgovorila. Stopila je k svojim statvam in pričela gnati pisane votke sem in tja. Že pred božičem je začela tkati pisano preprogo, pa ji je šlo delo počasi izpod rok.

"Še nedolgo tega je jahal Erlend po dolini navzgor," je rekla in mu pri tem obrnila hrbet. "Misli la sem, kakor je Sigurd pravil, da prideta skupaj."

"Ne — ni tako naneslo —"

"Ali se je Erlendu bolj mudilo domov v svojo posteljo kot tebi?" Nasmehnila se je. Ko ji ni odgovoril, je spet rekla: "Nemara se mu vedno hoče domov h Kristini, kadar je delj časa odsoten —"

Simon je precej dolgo molčal, preden je odgovoril: "Z Erlendom se nisva ločila kot prijatelja." Ramborg se je naglo obr-

nila — tedaj je začel praviti, kaj je zvedel na Dyfrinu, in ji pripovedoval o prvem delu svojega pogovora z Erlendom in njegovima sinovima.

"Zdi se mi vendarle nekoliko nespametno, da bi se morala spreti zavoljo take stvari — če sta pa do danes lahko živela v prijateljstvu."

"Že prav — a zdaj je pač tako naneslo. Toda predolgo bi trajalo, ako bi se hotela še nocoj pomeniti o vsem tem —"

Ramborg se je obrnila k svojemu tkanju in se zopet lotila dela.

"Simon" — je vprašala iznenada. "Ali se spominjaš tiste zgodbe, ki nam jo je nekoč bral Sira Eirik — iz svetega pisma — o neki mladenki, kateri je bilo Sunamitinja Abisag ime."

"Ne."

"Tiste čase, ko se je kralj David postaral in sta mu začela življenjska sila in moštvo pojemati," je spet začela žena, toda Simon ji je segel v besedo:

"Ljuba Ramborg, preveč pozno je že; sedaj ni čas za to, da bi človek zgodbe pripovedoval. — Tudi se zdaj spominjam, kaj se je z njo zgodilo, ki si jo prej le omenila —"

Ramborg je potisnila greben nazaj in nekaj časa molčala. Nato je spet spregovorila:

"Ali se morda spominjaš pripovedke, ki jo je znal moj oče — o prelepem Tristanu, plavi Izoldi in črni Izoldi?"

"Da, te se spominjam." Simon je odrinil skledo, si z vrhnjo stranjo roke obrisal usta in vstal iz mize. Postavil se je pred peč.

Prijeti morilec. — Na sliki vidite 31 letnega Thomasa M. Gallagherja iz Great Lake, Long Island, ko je bil aretiran pod obtožbo, da je ustrelil Johna Gormleya.

Angleški zunanji minister Anthony Eden (levi na sliki) in general baron John G. Dill sta bila obiskala države v južnem delu Evrope ter sta s svojimi in diplomatskimi razgovori skušala odvrniti balkanske države od zveze z osiščem.

Oprt z eno nogo na rob, s komolcem na kolenu in z brado v roki, je stal in gledal v ogenj, ki je polagoma dogoreval v zidani duplini. Iz kota pri statvah je prihajal Ramborgin glas, ves krhek in solzav:

"Kadarkoli sem poslušala te zgodbe, sem si mislila, taka moža kot David in gospod Tristan — nepojmljivo se mi je zdelo — in okrutno — da nista ljubila teh svojih mladih nevest, ki sta jima krotko in z ljubko spodobnostjo poklonili devištvu in ljubezen svojega srca, da ju nista bolj ljubila kot onidve, Batzebo in plavo Izoldo, čeprav sta se poprej vdajali drugim moškim. Misli la sem si, če bi bila mož, ne bi bila tako malo ponosna — in tako brezsrčna" — umolknila je vsa prevzeta. "Usoda, ki je zadelala Abisag in tisto ubogo Brentonko Izoldo — se mi je zdela strašno grenka —" sunkovito se je obrnila, šla urno preko sobe in se postavila pred moža.

"Kaj ti je, Ramborg?" Simon je govoril tiho in nejevoljno.

"Ne vem, kaj bi rada."

"Pač, dobro veš," je rekla.

strastno. "Prav tak si Tristan —"

"Tega ne morem verjeti, skušal se je zasmejati, tak — kot Tristan — prelepi stan. In ženski, o kateri si vorila — sta živeli in umrli se prav spominjam, kot se vidi, ki se jih njuna moža sta doteknila —" pogledal je no: njen trikotni obraz ves blede in grizla si je ustnice.

Simon je spustil nogo in se vzravnaval in ji položil roko na ramo:

"Ramborg, saj imava roka," je rekel tiho.

"Ni mu odgovorila."

"Prizadeval sem si, da pokazal, kako hvaležen sem za dar. Misli la sem celo — skušam biti dober mož —"

Ko še vedno ni spregovoril, je izpustil, šel in spregovoril. Ramborg je šla na stopila predenj in gledala za: debela, z blatom oči na bedra, njegov krepljen polni, rdeče rjavi obraz, voljno se je namrdnila:

"Grd si pa tudi postal, Simon."

Imenik raznih društev

DRUŠTVO SV. ANTONA PADOV, ST. 138, C. K. of OHIO
Predsednik Jos. Meglich, podpredsednik John Hrovat st., finančni tajnik John Hrovat ml., 6711 Edna Ave., zapisnikar in tajnik bolniškega oddelka Jos. Hrovat, 6731 Edna Ave., blagajnik Frank Turek. Nadzorniki: Geo. Turek, Jos. Kostanjsek, Jos. Pakj. Vratar Anton Gregorčič. Društvo zboruje vsak tretji ponedeljek v mesecu ob 7:30 zvečer v dvorani stare šole sv. Vida.

SKUPNA DRUŠTVA FARE SV. VIDA
Predsednik Louis Erste, 6205 Whittier Ave.; podpredsednik John Melle, tajnik Joseph Repar, 1101 E. 66. St.; blagajnik Frank Svegel, zapisnikarica Mary Ottoničar, nadzorniki: Anthony J. Fortuna, Frances Kure, Frank Skerl. Seje se vršijo vsako četrto sredo v mesecu v dvorani stare šole sv. Vida. Društva, ki želijo sodelovati, naj izvolijo dva ali tri zastopnike in jih pošljejo na sejo, kjer bodo z veseljem sprejeti. Vse zastopnike in zastopnice se vjdno prosijo, da se redno udeležujejo sej in sprotičajo o njih delovanju na društvenih sejah.

DRUŠTVO SV. VIDA, ST. 25 KSKJ.
Predsednik Anton Strniša, Sr., podpredsednik Joseph Gornik, tajnik Anthony J. Fortuna, 1093 E. 64th St.; blagajnik Louis Krajc; za pregledovanje novega članstva vsi slovenski zdravniki. Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1:30 popoldne. Mesečni assessment se začne pobirati 1:00 na domu tajnika pa vsakega 10. in 25. v mesecu. V društvo se sprejemajo novi člani in članice ob 16. do 60. leta in se jim nudi pet vrst zavarovalnine od \$250.00 do \$5000.00. Bolniška podpora znaša \$7.00 ali \$14.00 na teden. V društvo se sprejemajo tudi otroci od rojstva do 16. leta. V slučaju bolezni se naj bolnik javi pri tajniku, da dobi zdravniški list in kartico in ravna naj se po pravilih Jednote.

DRUŠTVO SV. NEŽE, C. K. of O.
Predsednica Mary Ivanec, tajnica M. Yeltz, 1287 E. 168. St.; blagajnica Louise Piks, zapisnikarica Kattie Perme, vratarica Frances Kure, nadzornice: Mary Skerl, Godlar, Mrs. J. Hrovat, vodja msgr. B. J. Porikvar, dr. M. J. Seliskar. Seje se vršijo vsako tretjo sredo v S. N. Domu, soba 10, ob 8. popoldne. Društvo sprejema nove članice in članice ob 16. do 45. leta s prostovolno in zdravniško preiskavo. Plačuje \$200 smrtnine in \$7.00 bolniške podpore. Assessment mesečno. Za sprejem ali prestopanje članov so vsi slovenski zdravniki in nadležne informacije se dobijo pri društvu zastopnikih.

DRUŠTVO SV. NEŽE, C. K. of O.
Predsednik Frank Baraga, tajnik M. Yeltz, 1287 E. 168. St.; blagajnik John J. Leskovic, zapisnikar John J. Leskovic, vratarica Frances Kure, nadzornice: Mary Skerl, Godlar, Mrs. J. Hrovat, vodja msgr. B. J. Porikvar, dr. M. J. Seliskar. Seje se vršijo vsako tretjo sredo v S. N. Domu, soba 10, ob 8. popoldne. Društvo sprejema nove članice in članice ob 16. do 45. leta s prostovolno in zdravniško preiskavo. Plačuje \$200 smrtnine in \$7.00 bolniške podpore. Assessment mesečno. Za sprejem ali prestopanje članov so vsi slovenski zdravniki in nadležne informacije se dobijo pri društvu zastopnikih.

DEKLETA IN ŽENE!
Za fino in najnovejšo mode **SPOMLADANSKO "STERIL SUKNJO ali SUIT, po nižjih cenah, kakor kje drugod to ob \$14.50 naprej DIREKTNO IZ TOVA**
in za zanesljivo in točno postrežbo, se obrnite na
BENNO B. LEUSTIG 1034 Addison Rd.
Ali pokličite: ENdicott 8506 ali 3426

UČITE SE ANGLEŠČINE
iz Dr. Kernovega
ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"
kateremu je znižana cena \$2.00
in stane samo:
Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

V NEDELJO, 23. MARCA, 1941
v Slovenski delavski dom, Waterloo Rd.
točno ob treh popoldne.

Zvečer bo igrala Jankovičeva godba.
Vstopnina v predprodaji 35 centov; pri blagajni 40 centov.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1126 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730.

Ker Nemcem ne zadostujejo samo mostovi preko Donave, kateri so bili zgrajeni že prej ali se jim mogoče ne zdi varno potovati po njih, zato so si zgradili svoje mostove kakor nam kaže gornja slika. Slika je bila posneta, ko je Bolgarija pristopila kot članica osišča. Na mostu vidimo samo mali delec vojaške stile, katero sedaj pošilja Hitler na mejo Grčije in Turčije.

DRAMSKO DRUŠTVO "ANTON VEROVSEK"
vas vabi na narodno igro

"LEPA VIDA"